

Ми розрішаємо гріхи
Сьвятою буллою сїєю
Рабинї божїї оттїй,
Що водили по улицях
В Празї позавчора,
Що хилялась — — —
По шинках, по станах,
По чернечих переходах,
По келїях п'яна.
Отта сама заробила
Та буллу купила:
Тепер сьвята!...»

— »Боже, Боже,

Великая сило!
Великая славо! зглянь ся на людей!
Одпочинь од кари у сьвятому раї!
За-що пропадають, за-що Ти караєш
Своїх і покїрних і добрих дїтей?
За-що закрив їх добрі очі
І вільний розум окував
Кайданамі лихої ночі?!
Прозріте, люде! день настав!
Просніть ся, Чехи, змийте луду,
Розправте руки, будьте люде,
А не посьмішище ченцям!
Розбїїтники, кати в тіях,
Все потопили, все взяли,
Мов у Московії Татари,
І нам слїпим передали
Свої догмати. Кров, пожари,
Всі зла на сьвітї, війни, чвари,
Пскельних мук безкраїї ряд,
І повен Рим байїстрят —
От їх догмати і їх слава!
То явна слава!... А тепер
Сьвятим положсно конклавом:
Хто без сьвятої булли вмер,
У пскло просто! Хто ж заплатить
За буллу в-двоє, рїж хоч брага,
Окроме папи і ченця,